

om uddannelsespladser såvel for lærlinge i medfør af lærlingeloven som for elever i medfør af EFG-loven.

Ud over de foreslåede foranstaltninger er der i bemærkningerne skitseret et handlingsprogram, hvis opfyldelse vil medvirke væsentligt til løsning af problemerne.

Om baggrunden for lovforslaget anførtes bl.a. følgende i de ledsagende bemærkninger:

»Bekæmpelse af arbejdsløsheden blandt de unge er en af de alvorligste opgaver, som samfundet står over for i dag. De unge bærer en uforholdsmæssigt stor del af ledigheden, idet de udgør knap $\frac{1}{3}$ af arbejdsstyrken, men bærer knap $\frac{1}{3}$ af ledigheden. I 1981 udgjorde ungdomsarbejdsløsheden ca. 70.000 fuldtidsbeskæftigede eller ca. 15 pct. af de unges arbejdsstyrke, og der er ingen udsigt til nogen afgørende forbedring af beskæftigelsesudsigterne i 1982.

Hovedsigtet i indsatsen mod ungdomsarbejdsløsheden må altid være at give de unge uddannelsesmæssige kvalifikationer, der styrker mulighederne for at klare sig på arbejdsmarkedet. Antallet af ordinære uddannelsespladser for unge er da også væsentligt større i dag end ved krisens start i 1974.

Således begyndte i 1981 ca. 57.000 unge en grundlæggende erhvervsuddannelse (dvs. EFG-, lærlinge- og grundlæggende eksamensuddannelse) mod ca. 30.500 i 1974. Samtidig øgedes tilgangen til gymnasiet og HF fra 20.800 i 1974 til 30.800 i 1981. Ved de kortere og længere videregående uddannelser blev der i 1981 optaget i alt ca. 29.000 studerende mod ca. 27.000 i 1974. Sideløbende hermed har der fundet en udvidelse sted af arbejdsmarkedsuddannelserne, hvor over 35.000 unge i 1981 deltog på kompetencegivende kurser.

Den altovervejende del af de grundlæggende erhvervsuddannelser (dvs. EFG-, lærlinge- og grundlæggende eksamensuddannelser m.v.) er tilrettelagt som vekseluddannelser mellem skole og praktik, og en udbygning af disse uddannelser har derfor ingen mening, såfremt der ikke samtidig sikres et tilstrækkeligt antal lære- og praktikpladser.

Inden for de seneste år har der i stigende grad gjort sig vanskeligheder gældende med hensyn til at tilvejebringe det nødvendige antal lære- og praktikpladser, og fremskaffelse af flere uddannelsespladser er derfor blevet et centralt punkt i bekæmpelsen af ungdomsarbejdsløsheden. Med hjemmel i lov nr. 488 af 14. september 1977 om ekstraordinære beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i kommuner og amtskommuner, som ændret ved lov nr. 212 af 30. maj 1980 (i det følgende benævnt L 488) er der i nogle år af amtskommunerne ydet økonomisk støtte til oprettelse af ekstraordinære